

. Olulisemad poliitikameetmed

6.1. Põllumajandusministeeriumi struktuurimuudatused

Põllumajandusministeeriumi põhimäärusega on sätestatud ministeeriumi põhiülesandeks Vabariigi Valitsuse põllumajanduse ja maaelu alane nõustamine, ettepanekute esitamine ning põllumajanduspoliitika ja maaelupoliitika elluviimine. Põhiülesande elluviimiseks tuleb üles ehitada vastav organisatsioon. Ülesehitamine algab organisatsiooni niisuguse struktuuri ja kontrollsüsteemi kombinatsiooni valikuga, mis võimaldaks organisatsiooni põhiülesannet täita maksimaalsete tulemustega.

Ministeeriumi ülesannete parema täitmise tagamiseks analüüsiti organisatsiooni sise- ja väliskeskonda, mille alusel defineeriti visioon ja missioon ning sätestati ministeeriumi peaeesmärgid.

Ministeeriumi tegevusvaldkondadeks on vastavalt Vabariigi Valitsuse seadusele:

- põllumajandussaaduste tootmise, töötlemise ning põllumajandusturu korraldamine;
- riigireservi toiduainete julgeolekuvaru ning toiduteravilja riikliku seemnevaru haldamine;
- toiduohutuse tagamise ja järelevalve korraldamine;
- taimekaitse, veterinaaria, maaparanduse, põllumajandusteaduse, -hariduse, -koolituse ja -nõustamise, tõu- ja sordiaretusala töö korraldamine;
- põllumajanduskeskkonna programmide juhtimine.

Tulenevalt neist ülesannetest on ministeeriumi visiooni aastaks 2004 järgmine:

Euroopa Liidu liikmesriigina on saavutatud stabiilsus/stabiilne areng põllumajandus- ja maaelu sektoris. On kujundatud efektiivne Euroopa Liidu nõuetele vastav põllumajandus- ja maaelu sektori administratsioon. Lähtudes visioonist on ministeeriumi missiooniks **tagada põllumajandus- ja maaelu sektori konkurentsivõime arendades ettevõtluskeskkonda maapiirkondades, pakkudes avatud ja kliendisõbralikku teenust.**

Selline lähenemine võimaldab välja selgitada, milline on ministeeriumi tulevikuväljavaade. Arvestades põllumajandus- ja maaelu sektori hetkeolukorda, on ministeerium defineerinud alljärgnevad peaeesmärgid:

- suurem põllumajandussaaduste turuosa (tootmine, töötlemine ja turustamine);
- efektiivne maamajandus;
- tarbijale ohutu ja kvaliteetse toidu tagamine ning järelevalveala efektiivne administreerimine;
- põllumajanduse ja maaelu maine kujundamine.

Peaeesmärkide saavutamiseks viidi 2000. aastal ministeeriumis läbi struktuurimuudatused, täpsustati ministeeriumi struktuuriüksuste põhiülesanded, mille aluseks on strateegilise juhtimispõhimõtete juurutamine Põllumajandusministeeriumis (Lisa 1). Samuti täpsustati kantseri ja asekantserite pädevusala ja ülesanded ministeeriumi töö korraldamisel ja tööülesannete jaotamisel. Vähendati juhtimise dubleerimist ning optimeeriti ministeeriumisisest töökorraldust.

Ministeeriumi ülesannete parema täitmise tagamiseks analüüsiti organisatsiooni sise- ja väliskeskkonda ning keskkonnas toimunud muutustest tulenevalt on vajadus 2 asekantsleri ametikoha järele. Asekantslerite pädevusala täpsustamise tulemusena moodustati põllumajanduse ja maaelu arengu asekantsleri ning toidu ja kaubanduse asekantsleri ametikohad ministeeriumi koosseisus.

Kantslerile allutati vahetult õigusosakond, avalike ja välissuhete osakond ja haldusosakond. Lähtudes ministeeriumi haldusalas juhitavatest põhiprotsessidest alluvad põllumajanduse ja maaelu arengu asekantslerile maaelu arengu osakond ning põllumajandusosakond. Toidu ja kaubanduse asekantslerile veterinaaria- ja toiduosakond ning põllumajandussaadusi töötleva tööstuse ja kaubanduse osakond. Nimetatud protsesside juhtimise eristamine võimaldab ministeeriumil tõhusamalt täita oma ülesandeid ning liitumiseelsel perioodil Euroopa Liiduga valmistada ette haldusala integreerumine Euroopa Liidu vastavatesse poliitikatesse. Lähtuvalt tegevuste eesmärkidest on moodustatud eraldi blokk ministeeriumi internsete funktsioonide täitmiseks eraldades põhiprotsesse toetava tegevuse ministeeriumi põhiülesannetest. Struktuuriüksuste paremaks töö korraldamiseks alustati administratiivse käsiraamatu koostamist, millega tõhustatakse ministeeriumi juhtimisstiili, organisatsiooni kultuuri, personalijuhtimist, kontrollisüsteemi, infotöötlust ja süstematiseerimist.

6.2. Euroopa Liiduga liitumise tingimuste ettevalmistamine

- väljavõtte vabariigi valitsuse tegevuskavast põllumajandussektori ettevalmistamise kohta liitumisel Euroopa Liiduga on esitatud Lisas 2;
- 20. juunil 2000. aastal kiitis valitsus heaks põllumajanduse arengustrateegia, milles seatud laiemad eesmärgid on:

“Euroopa Liiduga liitumiseks peab Eesti tegema ettevalmistusi üleminekuks ühtsele põllumajanduspoliitikale, pidades silmas liidu viimase aja suundumusi. Selles olukorras on võtmeküsimuseks, kuidas suudab põllumajandussektor kohaneda muutustega ja jääda konkurentsivõimeliseks pikemas perspektiivis.” Strateegilised eesmärgid kokkuvõtlikult:

- suurendada põllumajanduse efektiivsust, ja orienteeruda kõrge lisandväärtusega konkurentsivõimelisele toodangule;
- viia tootmine ja toodang vastavusse liidu nõuetega;
- tagada stabiilsed siseturu hinnad;
- tagada põhiliste toiduainetega isevarustamine;
- aidata kaasa maamajanduse arengule.

Euroopa Komisjoni peadirektoraatide esindajatega kohtumistel arutati liidu laienemisega, ühise põllumajanduspoliitika eelseisva reformiga ning liitumise tingimustega seotud probleeme ning seiskohti.

-

CAP-i reformi võib tinglikult jagada kahte etappi:

1) Agenda 2000/2001 reform, mis käsitleb ennekõike järgmisi tootegruppe puu- ja köögivilid, lambaliha, oliivõli ja suhkur.

2) reformi vahearuanne (midterm review) koostamisega 2002. a Vahearuanne käsitleb põllumajandussektori olukorda ja tulevikuprognose

Keskendutakse järgmistele valdkondadele:

- **Raps.** Toetuste tase on viimastel aastatel langenud 30% ja EL-le on oluline selle mõju väljaselgitamine rapsi külvipinnale
- **Teravili.** Probleeme on rukki ja kaera tootmiskahtudega.. Interventsiooni korras ostetakse rukist 1/3 kogutoodangut. Kõvanisule on suhteliselt suurem nõudlus, mille kohta kavatakse EL oma toetuspoliitikat korrigeerida.
- **Piimatooted.** Ettepanek tootmiskvootide kaotamiseks, mis on leidmas toetust ka liikmesriikide seas. Piimatoodete kvootide kaotamise järgne hinnalangus toob kaasa konkurentsi probleeme ja nõuab seega toetusskeemide täiendavat ülevaatamist.
- Uue põllumajandus- ja maaelupoliitika reformi ajendiks võib olla alles järgmine WTO läbirääkimisring, mille algus võib sattuda ajavahemikku 2010-2012.

-Välisest teguritest mõjutab CAP-i reformi kõige enam kaks protsessi: WTO läbirääkimised ning liidu laienemine. Peale selle mõjutab reformikava EL-s arenev diskussioon toiduhügieeni ja keskkonnakaitse küsimuste vallas, mis lühiajalises perspektiivis suurendavad toidu tootmise kulusid ja tõstavad hindu.

-Kõige raskemateks valdkondadeks on otsetoetuste laiendamine kandidaatriikidele ja ületootmise potentsiaal.

- WTO läbirääkimistel on peamiseks teemadeks on eksporditoetused, turule juurdepääs, otsetoetused ehk "sinine kast" ning mittekaubandusküsimused (keskkonnakaitse, loomakaitse, multifunktsionaalsus jne.).

Eesti esitas omapoolsed vastused EL-i positsioonis esitatud küsimuste kohta teise riigina niinimetatud "Luksemburgi" grupis.

Niinimetatud Luksemburgi grupi riikidega, millesse kuulub ka Eesti, võiksid liitumisläbirääkimised lõppeda aastal 2002/2003.

6.3. Põllumajandusministeeriumi 2000. aasta õigusloomealane tegevus

2000. aastal koostati Põllumajandusministeeriumis 135 õigusaktide eelnõud, millest 7 võttis Riigikogu vastu seadusena, 59 kehtestas Vabariigi Valitsus määrusena ja 74 andis määrustena välja põllumajandusminister. Vastuvõetud seadustest olulisemad on taimekaitseseadus, maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seadus, loomakaitse seadus ning aiandustoodete seadus.

15. märtsil 2000. aastal võttis Riigikogu vastu taimekaitseseaduse. Taimekaitse seaduse väljatöötamine oli tingitud eelkõige vajadusest ühtlustada seadusandlus Euroopa Liidu liikmesriikide omaga.

Uue seadusega on taimekarantiini mõiste saanud uue sisu, samuti keelab seadus ohtliku taimekahjustaja levitamise ja kohustab isikuid, kes on ohtliku taimekahjustaja leidnud, teavitama sellisest leiust järelevalveasutust. Taim, taimne saadus või muu objekt peab vastama taimetervise nõuetele, nõuetekohasuse tõendamiseks riigisisest näeb seadus ette uudsena vastava dokumendi - taimepassi olemasolu kohustuse. Taimepassi väljastab taimetervise registrisse kantud isikule järelevalveametnik kaubasaadetise kohta. Seadusega loodi taimetervise register, kuhu peavad olema kantud seaduses ette nähtud taime, taimse saaduse või muu objekti tootjad, esmatöötajad, ladustajad, pakendajad, sissevedajad ja turustajad. Üksikasjalikult on reguleeritud taimetervise kaitse korraldus taimede ja

taimsete saaduste sisseveol, eesmärgiga takistada taimekahjustajate levikut.

Seadus sätestab mitmeid meetmeid, mis muudavad taimekaitsevahendite kasutamise ohutumaks. Näiteks kehtestatakse toimeainete loetelu, mille kasutamine taimekaitsevahendite koostises on keelatud. Eestisse tohib sisse tuua, siin turustada ja kasutada ainult neid taimekaitsevahendeid, mis on kantud taimekaitsevahendite riiklikku registrisse. Taimekaitsevahend peab olema Eesti tingimustes piisavalt tõhus, ohutu tervisele, loomadele, keskkonnale ja põhjaveele.

Uue seadusega antakse alus taimekaitsevahendite klassifitseerimisele, millele tuginedes seatakse piirangud ohtlike taimekaitsevahendite turustamisele. See tähendab, et mürgiseid ja väga mürgiseid vahendeid võivad turustada ja osta ainult need isikud, kellel on taimekaitsetunnistus.

Seaduses on nõuded ka taimekaitsevahendi pakendi ja selle märgistuse, taimekaitsevahendi turustamise ja turustajate ning taimekaitseseadmete kohta.

11. oktoobril Riigikogus vastu võetud maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seaduse põhisuks on põllumajandussaaduste ja -toodete turu korraldamine nii, et oleks tagatud põllumajandusturu tasakaalustatud areng, põllumajandussaaduste tasuv tootmine ning maapiirkonna muu majandustegevuse areng. Selleks on seaduses sätestatud põhilised Euroopa Liidu ühises põllumajanduspoliitikas kasutatavad põllumajandusturu korraldamise riiklikud abinõud nagu riiklikud toetused, sealhulgas ka eraladustamine ja riiklik kokkuost ning põllumajandusturu kaitsemeetmed.

Seadus sätestab riiklike toetuste liikidena arengutoetused, tulutoetused, turuhinnatoetused ja koolipiimatoetuse. Lisaks nimetatud toetustele võib anda muid põllumajanduslikke toetusi kui toetust antakse uut liiki toetuse või selles seaduses sätestatud toetuse uue alaliigi rakendamiseks, sealhulgas selle rakendamiseks piirkonniti, ning juhul, kui toetust ei anta kauem kui üks eelarveaasta. Seaduse kohaselt on võimalus anda toetust põllumajandustootjale loodusõnnetuse tagajärjel tekkinud kahju osaliseks või täielikuks hüvitamiseks Vabariigi Valitsuse poolt kehtestatud alustel ja korras.

Toetuse saamiseks peab põllumajandustootja vastama seaduse nõuetele. Nõuete kehtestamine on vajalik ja põhjendatud asjaoluga, et riik kui toetuse andja peab tagama toetusteks ettenähtud vahendite otstarbeka, tulemusliku ja kontrollitava kasutamise.

Kõikide seaduses nimetatud toetuste andmist korraldab Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Amet (edaspidi amet) ning toetuste andmise paremaks korraldamiseks ja kontrollimiseks moodustatakse põllumajandustoetuste register. Ameti ja registri loomise vajadus tulenes ka sellest, et vastavalt Euroopa Ühenduse Komisjoni ettepanekule on Eesti riik, kellel on õigus saada põllumajanduse ja maaelu arendamise programmi raames liitumiseelset abi põllumajanduse ja maaelu struktuuraalseks ettevalmistamiseks. Nimetatud abi kaasfinantseerib Euroopa Liit.

Seadus näeb ette ka Põllumajanduse ja Maaelu Arengu Nõukogu, mille ülesanne on vahendada teavet ja saada tagasisidet sotsiaalpartneritelt, moodustamise. Nõukogu analüüsib põllumajandustootjate majandustegevuse tulemusi ja põllumajandusturu olukorda, teeb ettepanekuid maamajandustegevuse ja põllumajandussaaduste tootmise arenguks vajalike abinõude rakendamiseks, annab soovitusi järgmise aasta põllumajandussaaduste tootmise ja muu maamajandustegevuse arengueelistuste ja neist lähtudes põllumajandustootjatele antavate toetuste liigi ja suuruse ning muu riigiabi vajaduse kohta, teeb ettepanekuid toetuste andmise ja kasutamise parandamiseks.

13. detsembril 2000. aastal Riigikogu poolt vastu võetud uus

loomakaitse seadus jõustub suures osas 2001. aasta 1. juulil. Uue seaduse väljatöötamise vajadus oli tingitud endise loomakaitse seaduse nõuete vananemisest, üldsõnalisusest ja sellest, et karistused seaduse rikkumise eest peaaegu puudusid ega taganud seaduse rakendumist. Uus loomakaitse seadus sätestab loomade kaitse inimese tegevuse või tegevusetuse eest, sealhulgas loomakaitse väga olulise loomade kaitse nende tapmisel, hädatapmisel ja hukkamisel, loomkatsete läbiviimiseks kasutatavate katseloomade kaitse, loomade kaitse nende veol ja veterinaarsete menetluste läbiviimisel.

Loomakaitse seaduse rakendamine võimaldab tegelikult parandada riigi loomakaitsealast olukorda, kuna moodustab koosmõjus loomatauditõrje seaduse ja veterinaarkorralduse seadusega looma heaolu tagamiseks vajaliku raamistiku. Seaduse rakendamisega on võimalik kindlustada seaduse kaitse ka loomkatsetes kasutatavatele katseloomadele. Loomkatsete läbiviimise vajadus peab olema põhjendatud ja selle vajalikkuse otsustab asjaomaste institutsioonide esindajatest moodustatud komisjon. Eelnimetud valdkond oli senini reguleerimata. Seaduse nõuete rikkumise eest on ette nähtud piisavad karistused, mis aitavad kindlustada seaduse järgimist.

Riigikogu poolt 8. novembril 2000. aastal vastu võetud aiandustoodete seadus sätestab aiandustoodete kvaliteedi ja turustamise nõuded, reguleerib aiandustootjate ja aiandustoodete käitlejate ühistegevust, turukorraldusabinõude rakendamist ning aiandustoetuste maksmist. Olulise uuendusena on seadusesse sisse toodud ühistegevus, milleks on mittetulundusühingu või tulundusühistu eesmärgikohane tegevus oma liikmete toetamiseks ja nende majanduslike huvide soodustamiseks. Eesmärk on ühise tegevuse kaudu kulude vähendamine ja eesmärgikindel majandustegevus tootmisest turustamiseni. Seaduses on üksikasjalikult fikseeritud ühingute formeerimise kord ja areng ühingu moodustamisest kuni tunnustamiseni.

Uudne on seaduses turukorraldusabinõude käsitlemine. Viimaseid rakendatakse olulise tähtsusega aiandustoodete hinna stabiliseerimiseks ja aiandustootja tegevuse tasuvuse säilitamiseks.

Aiandustoodete seadus näeb ette kahesuguseid aiandustoetusi: aiandustootjate ühistegevuse toetuse ja turukorraldustoetuse.

Põllumajandusministeeriumis 2000. aastal koostatud põllumajandusministri määrustest ja Vabariigi Valitsuse määrustest enamik olid 1999. a vastu võetud toiduseaduse, veterinaarkorralduse seaduse, loomatauditõrje seaduse ja 2000. a vastu võetud taimekaitse seaduse rakendamiseks vajalikud aktid.

6.4. SAPARD -programmi rakendamise ettevalmistamine

2000. aasta suvel kinnitas Euroopa Komisjon juhised kandidaatriikide SAPARD-agentuuride moodustamise ja ülesannete kohta.

Agentuuride peamine ülesanne on programmi rakendamisega seotud protseduuride väljatöötamine ja nende elluviimine, toetuste väljamaksmine ja kasutamise kontrollimine, aruannete koostamine ja vajadusel, kui ei ole järgitud reegleid, toetuste tagasinõudmine ning avalikkuse teavitamine.

- 2000. a maiks oli Eestis välja töötatud Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ameti (PRIA) ülesanded ja detailsed protseduurid, mis käsitsid taotluste vastuvõttu, eelkontrolli läbiviimist, toetuste arvestamist, välja maksmist, toetuste kasutamise üle järelevalvet ning toetuste mittesihipärasel kasutamisel tagasimaksmist. Samuti oli ette valmistatud ka SAPARD-agentuuri akrediteerimise tegevuskava ning akrediteerimist tõestavate dokumentide nimekiri;
- 20. juulil 2000. a reorganiseeriti Põllumajanduse Registrate ja

Informatsiooni Keskus, mille baasil moodustati amet (PRIA) ja selle koosseisus struktuuriüksus SAPARD agentuur;

- Eesti oli üks esimesi 10 kandidaatriigi hulgas, kus toimus 24.-28. juulil ning 21.-25. augustil 2000. a SAPARD-i agentuuri osaline eelakrediteerimine;
- eelakrediteerimist teostas Rahandusministeeriumi valitud rahvusvaheline audiitorfirma KPMG Estonia, mille alusel koostati eelakrediteerimise raport. KPMG esitas omapoolset raportit 1. septembril Põllumajandusministeeriumis ning Rahvuslik Fond esitas Eesti SAPARD-agentuuri eelakrediteerimise raporti 14. novembril 2000. a Euroopa Komisjonile;
- 11. oktoobril 2000. a võeti Riigikogus vastu maaelu ja põllumajandusturu korraldamise seadus. Nimetatud seadus sätestab riiklike toetuste maksmise alused ning on samuti üheks SAPARD toetuste maksmist reguleerivaks õigusaktiks;
- 16.-20. oktoobril 2000. a toimus PRIA SAPARD-agentuuris eelakrediteerimine Euroopa Komisjoni esindajate poolt. Eestis viibisid Euroopa Komisjoni vaatlejatena kõigi kandidaatriikide SAPARD-agentuuri akrediteerimise eest vastutav audiitor Charles Groutage ning audiitorid
- Visiidi tulemusel leiti, et kuigi meie institutsioonid vastavad esitatavatele nõuetele, avastati väiksemad, peamiselt infotehnoloogia valdkonnas esinevaid probleeme;
- 24. oktoobril 2000. a kinnitati Maaelu Arengu Kava Euroopa Komisjoni STAR komitees ja 17. novembril 2000. a Euroopa Komisjonis.
- SAPARD-programmi ettevalmistamisesse kaasati ka teiste ministeeriumite ning sotsiaalsete partnerite esindajaid;
- 2000. aasta detsembris määras Euroopa Komisjon uue vastutava audiitori, kes soovis läbi viia kordusakrediteerimise. Euroopa Komisjoni audiitorid Manuel-Fernandes Rodriguere juhtimisel auditeerisid 19.-21. märtsil 2001. a Põllumajanduse Registrate ja Informatsiooni Ameti (PRIA) keskust ja piirkondlikke büroosid. Ametlikud tulemused akrediteerimise kohta vormistatakse Euroopa Komisjoni poolt lähikuudel. Esialgse tagasiside kohaselt olid audiitorid PRIA tööga rahul;
-
- 25. jaanuaril 2001. a kirjutasid Euroopa Komisjoni põllumajandusvolinik Franz Fischler ja Eesti rahandusminister Siim Kallas alla mitmeaastasele rahastuslepingule;
- leping kuulub ratifitseerimisele Riigikogus. Sellekohases seaduse eelnõus on sätestatud erinevate institutsioonide pädevus järgmiselt:

- Rahandusministeerium ehk nn Pädev Ametkond on vastutav kogu programmi finantsjärelvalve eest. Tema teostab SAPARD agentuuri akrediteerimist, järelvalvet ning akrediteerimise lõpetamist. Samuti korraldab ta iga-aastast makseagentuuri auditeerimist, nimetades selleks Auditeeriva ametkonna. Pädeva Ametkonna juhiks on nn Riiklikult volitatud ametnik, kelleks praegusel juhul on hr Aare Järvan, Rahandusministeeriumi kantsler.

Rahandusministeeriumi alluvuses tegutsev Rahvuslik Fond loodi 2000. a detsembris ning on vastutav SAPARD-i finantstegevuse koordineerimise

ning sellealase informatsiooni vahendamise eest Euroopa Komisjonile.

- Põllumajandusministeerium kui Korraldav Ametkond on vastutav programmi tulemuslikkuse ja nõuetekohase koordineerimise ning selle järelvalve- ja hindamistegevusest aruandmise eest. Samuti koostab iga-aastased rakendusaruanded, teeb ettepanekuid programmi täiendamiseks, informeerib Euroopa Komisjoni programmi rakendamisest, korraldab vahehindamise ning esitab aruanded järelvalvekomiteele.

- Lisaks nimetatud ametkondadele on ette nähtud ka nn Järelvalvekomitee moodustamine. Järelvalvekomitee koosneb nii erinevate valitsusasutuste kui ka sotsiaalsete partnerite esindajatest. Komiteel on laialdased volitused programmi kulgemise hindamisel ja ettepanekute tegemisel selle muutmiseks:

- jälgib SAPARD-i rakendamise efektiivsust ja kvaliteedi;
- hindab projektide valiku ja järjestamise nõudeid meetmete viisi;
- kontrollib saavutatud tulemusi ja kasutatud vahendite jaotust meetmete ja alameetmete lõikes;
- arutab ja kinnitab vastavalt vajadusele Maaelu Arengu Programmi muudatus- ja täiendusettepanekud, mis esitatakse läbi Korraldava Ametkonna Euroopa Komisjonile.
- Järelvalvekomitee on tänase seisuga loomisel. Vastav eelistung toimus 20. detsembril 2000, kus anti infot komitee tegevuse kohta ning lepitati põhimõtteliselt kokku edaspidine tegevuskava.

Avalikkuse teavitamine

Läbi on viidud infopäevi maakondades, kus nii Põllumajandusministeeriumi kui PRIA ametnikud on selgitanud SAPARD-programmi sisu ja võimalusi. Samuti on koostatud ka juba eelpool mainitud Põllumajandusministeeriumi kodulehekülge (www.agri.ee/SAPARD), kus antakse ülevaade nii Maaeluarengu Kavast endast kui ka konkreetsetest SAPARD-programmi raames rakendavatest meetmetest. Programmi käivitumisel on SAPARD-programmi toel soetatud masinatele ja ehitistele korraldab PRIA programmi käivitumisel seal saadaval ka kõik vajalikud taotlus- ja äriplaani vormid. Juba täna on võimalus esitada interneti vahendusel küsimusi, millele vastavad kompetentsed spetsialistid.

Lisaks Interneti leheküljele trükitakse Euroopa Liidu abiga ka hulk SAPARD-programmi tutvustavaid trükiseid, nagu "abiks taotlejale", milles antakse detailne kirjeldus SAPARD-i toetustest, nende taotlemiseks esitatavatest kriteeriumidest, samuti juhendid taotlus- ja äriplaani vormide täitmiseks. Hetkel ootavad need vastavate õigusaktide heakskiitmist.